

eller plige for de Husmænd, som den 3die Januar have stemt paa Konsul Stürup. Efter det Omfang, hvori Valgprotesten i den senere Tid synes at skulle kunne gjøres gjældende, er det jo nemlig ikke alene af Betydning at oplyse, hvad der er foregaaet forud for dette enkelte Valg; man maa ogsaa undersøge tidligere Ulovligheder, og hvilke Følger de have havt for det nu foregaaende Valg, samt de nu mulig foreliggende Ulovligheder, hvoraf der kan udtrækkes Konsekventerne for paafølgende Valg. Det er at ønske, at den Undersøgelse, som hensigtsmæssig maa foretages i Maribo Amts 3die Valgkreds, saa snart som muligt maa sættes i Gang, og at Resultatet hurtig kan komme til at foreligge. Differentien mellem de to Kandidater er saa betydelig, næsten 200, at der er al Sandsynlighed for, at Undersøgelsen vil vise, at selv om enkelte Misligheder maatte være begaaede, disse dog ikke kunne have den Udstrækning, at de kunne medføre Underkendelse af Valget. Jeg har liggende for mig specificerede Lister over de ved Valget afgivne Stemmer, hvoraf det fremgaar, at Nedgangen i Stemmer for den faldne Kandidat i Sammenligning med dem, han tidligere har faaet, er temmelig ligelig fordelt over hele Kredsen, hvilket synes at tyde paa, at det ikke er noget kunstigt Press, men en i Valgkredsen temmelig udbredt Anskuelse, der har ført til det forandrede Resultat af Valget. Det er, som sagt, væsentlig Klagenes eiendommelige Bestaffenhed og Sigtelsen for, at der er foregaaet Bestikkelser ved Kjøb og Salg af Stemmer, der har bevirket, at Afdelingens Mindretal — de Medlemmer, der ere enige med mig — have troet det rigtigt, uagtet den store Different i Stemmerne, at dette Valg ikke i Diebløkket godkjendes.

Ordføreren for 2den Afdeling (Berg):

Jeg havde troet at kunne blive fri for videre Udtalelser angaaende denne Sag, men det ærede Medlems Omtale af Klagepunkternes Bestaffenhed og Betydning og dette, at han isørigt indblandede i Sagen afskillige andre Momenter, som ikke have været forhandlede i Afdelingen, og som jeg ikke har givet Anledning til, nøder mig til at sige et Par Ord. Der er nu først det ærede Medlems Anse over, at den foreliggende Klage er indkommen kun tre Dage før Rigsdagens Aabning, medens man dog i Maribo Amts 3die Valgkreds burde have været færdig med sin Klage lidt tidligere. Jeg tror nu ikke, at det er berettiget fra

nogen Side her at foreskrive Valgerne, naar de skulle behage at indgive deres Klage; det maa de kunne gjøre efter den Leilighed, de have dertil, og som de skønne det hensigtsmæssigst for deres Forhold, medens de saa ogsaa maa tage Følgerne af, om der bliver taget Hensyn til deres Klage eller ikke. Hvilke Overvejelser og Undersøgelser Klagerne have maattet anstille ude omkring i Valgkredsen for nærmere at faae konstateret, hvad der fortæltes, veed jeg ikke, og det ærede Medlem veed det neppe heller. Forøvrigt er jeg ikke ganske enig i den Theori, enkelte gjøre gjældende, at man fra Valgkredene skal sende sine Klager til Indenrigsministeren, for at de igjen kunne besørjes videre af ham, enten til Undersøgelse eller til Erklæring af Valgbestyrrelsen. Jeg vil indrømme, at det under almindelige, rolige politiske Forhold er ønskeligt, at Klager, som der ikke er særlige Knudepunkter i, findes oplyste, inden de komme til Forhandling her; men som Regel turde det være det Rigtigste, navnlig i noget bevægede politiske Tider, at Klager indgives direkte til Folkethinget, og at dette beslutter, paa hvilken Maade det vil have Ministeriets Bistand til Klagenes Forsøgning. Jeg tror ikke, det gaar an, at vi i den Henseende ligesom paa Forhaand lade Ministeriet, der i særlig Grad er Part i Sagen, lade Forundersøgelserne uden Beileddning af Folkethinget gennem dettes Beslutning, saa at, selv om der ved at følge den efter min Mening principmæssige Vej, at Klagerne gaa til Folkethinget og ikke til Ministeriet, skulde for et eller andet Valgs Vedkommende hengaa en noget længere Tid, før endelig Afgjørelse blev truffet, vilde Ulempen derved dog være ikke lidet mindre, end om man vilde indføre den principstridige Fremgangsmaade at lade Ministeriet selv foretage Forundersøgelsen. Særlig i det foreliggende Tilfælde finder jeg det naturligt, at Klagen først er kommen til os, idet Klagenes andet Punkt jo gaar ud paa, at Uolsforvalteren paa Drebygaard har misbrugt Udenrigsministerens Navn i sin Tale til Arbejderne om, hvorledes de skulle stemme. Nu kan det være muligt, at der er Somme i Kredsen, som forudsætte, at Uolsforvalteren virkelig har faaet Paalæg fra Ministeren om at handle, saaledes som han har gjort, og altsaa tro, at Regjeringen staar ikke almindelig politisk, men som særlig Part i den Sag, hvorom der handles. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at Udenrigsministeren har fortabt sig i Spørgsmaalet om, hvorledes hans Arbejdere skulde stemme, enten paa Lærer Christen Pedersen eller paa Konsul Stürup —